

влажна земя; нъ за да дава добри маслини, земята му тръбва да е рохка и влажна. Маслиено-то дърво се развъждад отъ корень, и слѣдъ захващането му, присаждатъ го отъ по-добъръ оцерь за да дава по-добъръ плодъ. Подиръ 5—6 години наченва да дава плодъ. Плодовете му биватъ едри като орѣхъ, а повече-то като слива дългнести и по боя-та си различни: зелени, тъмносини и дору черни. Тѣзи плодове сѫ по-знати-тѣ намъ **маслини**. Отъ тѣхъ искрватъ **дървеното масло** (зехтинъ). За да се добиятъ добри маслини за Ѣдене, бержтъ ги додѣ сѫ още зелени, недозрѣли, кога-то сѫ още горчиви и стисави; за да имъ се отнѣме този вкусъ, киснатъ ги у вода, смѣсена съ луга отъ лозина, а послѣ това турятъ ги въ нарочно приготвения прѣсолъ (саламура). Слѣдъ 5—6 мѣсечно киснение въ прѣсола, тѣ угниватъ, почърняватъ и изгубватъ първия си горчиво-стисавъ вкусъ и ставатъ мазнокусни, както ги доносятъ по нась за проданъ. Маслини-тѣ. отъ коц-то щажтъ да вадятъ масло, държатъ ги повече врѣме на дърво-то, за да узрѣятъ добръ; нъ пазятъ да не би да ги порази слана, и откакъ ги обержтъ да не стоятъ много, защо-то инакъ масло-то имъ бива горчиво. За изваждането масло-то, мелятъ маслини-тѣ въ нарочно за това направени жерки (воденици-яани), събиратъ смѣсто-то въ платници и истискватъ го въ менгемета, та му излизатъ масло-то. Отъ първото истискване излизатъ най-добро-то масло, отъ второ-то — подолно; а отъ трето-то излизатъ това масло, кое-то достига до нась.

Цвѣкло (чукундуръ-тѣ) развъждатъ най-много по Франция и Австрия, та правятъ отъ него захаръ; отъ 80 оки цвѣкло излизатъ $9\frac{1}{2}$ оки захаръ. По наши-тѣ мѣста твърдѣ много и добръ би ставало това растение, нъ нѣма кой да се завземе за това. Въ Франция излизатъ до 5 милл., а въ Австр. 4 милл. кантар. чиста захаръ отъ цвѣкло.

Шафранъ-тѣ тѣй сѫщо расте по Франция (по р. Луара); той се продава повече-то на вѣнь, а най-много въ Германия.

Корень-тѣ на **Брошъ-тѣ** (марена) дава твърдѣ добра и евтена червена боя, съ коя-то вансуватъ различни платове, затова го развъждатъ въ много мѣста по Европа, а най-много въ Франция (въ Елзасъ и Провансъ).

За това дрѣхи-тѣ на Френски-тѣ войници сѫ вапцани повече-то чървени. Най-добра-та марена излизатъ въ Холландия. Това растение се развъждад или отъ корени или отъ сѣмя; първий начинъ е по-добъръ, защо-то още на третя-та година